

Dosarul nr. 2ra-1564/18

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Central (V. Puică)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ciuchilan Nicolae împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind încasarea despăgubirilor materiale și morale,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 06 februarie 2017, Ciuchilan Nicolae s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind încasarea despăgubirilor materiale și morale.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că s-a pensionat în anul 2008, pentru pensiei de invaliditate de gradul doi. Astfel, a prezentat toate documentele necesare pentru calculul pensiei și stagiului.

Reclamantul a relatat că Casa Națională de Asigurări Sociale, i-a calculat un stagiul de 22 de ani și salariul pe 1,2 an care i-a lucrat în Comitetul Executiv, în raionul Anenii Noi, în calitate de jurist. Însă la calcularea stagiului nu a fost calculat stagiul de patru ani și salariul de 6,5 ani, lucrați în cadrul Procuraturii din raionul Căinari.

Prin cererea de concretizare a acțiunii reclamantul a solicitat încasarea sumei de 65697,59 lei cu titlu de diferență indemnizației neachitate, 38 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 300 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central cererea de chemare în judecată depusă de Ciuchilan Nicolae, s-a admis parțial.

S-a încasat din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul lui Ciuchilan Nicolae 65697,59 lei cu titlu de diferență indemnizației neachitate, pentru

perioada 25 februarie 2008-30 noiembrie 2016.

În rest, pretențiile privind încasarea sumei de 38 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 300 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, s-au respins ca neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că reclamantul a prezentat responsabilului organului de asigurări sociale carnetele de muncă, în care este indicat că Ciuchilan Nicolae a activat în organele procuraturii. Pensia a fost stabilită incorect și neplătită în cuantumul corespunzător din vina organului de asigurări sociale.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 septembrie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, solicitând casarea hotărârii menționate și respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Ciuchilan Nicolae.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 31 mai 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei noi hotărâri de respingerea a cererii de chemare în judecată înaintată de Ciuchilan Nicolae.

Ca temei de drept recurent a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă care stipulează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că la examinarea cauzei în fond atât instanța de apel cât și instanța de fond au aplicat greșit normele de drept material.

Potrivit dosarului de pensioanre, începând cu 25 februarie 2008 Ciuchilan Nicolae a beneficiat de pensiei de invaliditate, boală obișnuită. Conform cererii depuse la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica, începând cu 20 martie 2014 reclamantul a fost transferat la pensiei pentru limita de vârstă pentru un stagiul de 31,5 ani, cuantumul căreia a constituit 545,22 lei, cu indexările ulterioare pe parcursul anilor 2014-2016 și constituia după indexarea din aprilie 2016, suma de 689,81 lei.

Recurentul a susținut că Ciuchilan Nicolae a prezentat documente suplimentare privind confirmarea venitului asigurat și anume certificatul de salariu eliberat de Procuratura Generală, la 24 noiembrie 2016. Tot atunci a semnat și cererea privind reexaminarea și anume recalcularea pensiei cu includerea venitului asigurat sumele indicate în certificatul de salariu eliberat de Procuratura Generală. Cererea dată a fost examinată și admisă, iar începând cu 01 decembrie 2016, pensiei i-a fost recalculată.

Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că la materialele dosarului există probe care demonstrează faptul că certificatul de salariu eliberat de Procuratura Generală nu a fost prezentat în anul 2008.

Instanțele investite cu judecarea fondului, au luat ca bază un calcul prezentat de reclamant, însă de fapt atribuțiile de calcul îi revin Casei Naționale de Asigurări Sociale. Totodată, recurentul a invocat că acțiunea reclamantului este depusă cu încălcarea termenului de prescripție de trei ani.

Prin referința depusă la 13 august 2018, Ciuchilan Nicolae a solicitat repingerea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 februarie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit recipisei atașată la materialele dosarului, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel la 19 aprilie 2018 (f.d.95).

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 31 mai 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Casa Națională de Asigurări Sociale.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari